

prima instanță: A. Miron
instanța de apel: A. Panov, T. Pelin, S. Arnăut

dosarul nr.2rc-220/13

DECIZIE

05 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Societății pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului și intervenientului accesoriu Consiliul municipal Chișinău cu privire la încasarea sumei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2013, prin care nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către Societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului,

c o n s t a t ă:

La 21 aprilie 2010, SA „Moldovagaz” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 35 din 31 decembrie 2003, în perioada ianuarie-decembrie 2004, SA „Moldovagaz” a furnizat SA „Termocom” gaze naturale în sumă de 63409121,75 lei, sumă confirmată prin actul de verificări reciproce.

Conform pct. 3.3 din contractul menționat, plata pentru gazele naturale livrate se efectuează în prima jumătate a lunii curente – nu mai târziu de data de 16, iar pentru gazele livrate în a doua jumătate a lunii – nu mai târziu de data limită indicată în factura de plată.

Menționează că necătând la acest fapt, SA „Termocom” a achitat doar suma de 201000 lei, acumulând astfel o datorie în sumă de 63208121,75 lei, care nu a fost achitată până la data depunerii prezentei cereri.

Susține că pretenția sa înaintată către pârât nu a fost satisfăcută.

Solicită încasarea de la pârât a datoriei pentru gazele naturale furnizate în anul 2004 în sumă de 63208121,75 lei și eşalonarea plății taxei de stat în sumă de 1895973,65 lei până la examinarea pricinii în fond, reieșind din situația materială grea și imposibilitatea de a o achita în legătură cu neachitățile gazelor naturale consumate de către pârât.

La 21 aprilie 2010, SA „Moldovagaz” a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 4 din 26 decembrie 2012, în perioada ianuarie-decembrie 2003, SA „Moldovagaz” a furnizat SA „Termocom” gaze naturale în sumă de 61650402,40 lei, sumă confirmată prin actul de verificări reciproce.

Conform pct. 3.3 din contractul menționat, plata pentru gazele naturale livrate se efectuează în prima jumătate a lunii curente – nu mai târziu de data de 16, iar pentru gazele livrate în a doua jumătate a lunii – nu mai târziu de ultima zi a lunii curente de livrare.

Menționează că necătând la acest fapt, SA „Termocom” a achitat doar suma de 57741228 lei, acumulând astfel o datorie în sumă de 3909174,40 lei, care nu a fost achitată pînă la data depunerii prezentei cereri.

Susține că pretenția sa înaintată către pârât nu a fost satisfăcută.

Solicită încasarea de la pârât a datoriei pentru gazele naturale furnizate în anul 2003 în sumă de 3909174,40 lei și eşalonarea plății taxei de stat în sumă de 117005,23 lei pînă la examinarea pricinii în fond, reieșind din situația materială grea și imposibilitatea de a o achita în legătură cu neachitările gazelor naturale consumate de către pârât.

La 22 martie 2010, SA „Moldovagaz” a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform contractului privind volumele și condițiile de furnizare a gazelor naturale nr. 22 din 27 decembrie 2001, în perioada ianuarie-decembrie 2002, SA „Moldovagaz” a furnizat SA „Termocom” gaze naturale în sumă de 47220328,02 lei, sumă confirmată prin actul de verificări reciproce.

Conform pct. 4.1 din contractul menționat, plata pentru gazele naturale livrate se efectuează prin transferarea de către întreprindere a surselor bănești la contul SA „Moldovagaz” pentru volumul de gaze natural furnizat în fiecare 5 (cinci) zile (la data de 6, 11, 16, 21, 26, 31 a lunii curente).

Menționează că necătând la acest fapt, SA „Termocom” a achitat doar suma de 36574768,22 lei, acumulând astfel o datorie în sumă de 10645559,80 lei, care nu a fost achitată pînă la data depunerii prezentei cereri.

Susține că pretenția sa înaintată către pârât nu a fost satisfăcută.

Solicită încasarea de la pârât a datoriei pentru gazele naturale furnizate în anul 2002 în sumă de 10645559,80 lei și eşalonarea plății taxei de stat în sumă de 319096,79 lei pînă la examinarea pricinii în fond, reieșind din situația materială grea și imposibilitatea de a o achita în legătură cu neachitările gazelor naturale consumate de către pârât.

La 21 aprilie 2010, SA „Moldovagaz” a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 16 din 31 decembrie 2004, în perioada ianuarie-decembrie 2005, SA „Moldovagaz” a furnizat SA „Termocom” gaze naturale în sumă de 70901242,65 lei, sumă confirmată prin actul de verificări reciproce.

Conform pct. 3.3 din contractul menționat, plata pentru gazele naturale livrate se efectuează în prima jumătate a lunii curente – nu mai târziu de data de 16, iar pentru

gazele livrate în a doua jumătate a lunii – nu mai târziu de data limită indicată în factura de plată.

Menționează că necătând la acest fapt, SA „Termocom” a achitat doar suma de 53701920,83 lei, acumulând astfel o datorie în sumă de 17199321,82 lei, care nu a fost achitată pînă la data depunerii prezentei cereri.

Susține că pretenția sa înaintată către pârât nu a fost satisfăcută.

Solicită încasarea de la pârât a datoriei pentru gazele naturale furnizate în anul 2005 în sumă de 17199321,82 lei și eşalonarea plății taxei de stat în sumă de 515709,65 lei pînă la examinarea pricinii în fond, reieșind din situația materială grea și imposibilitatea de a o achita în legătură cu neachitările gazelor naturale consumate de către pârât.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 06 aprilie 2011 pricinile civile menționate au fost conexe într-un singur dosar.

La 20 mai 2011, SA „Moldovagaz” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea de la SA „Termocom” a datoriei pentru gazele naturale livrate în perioada anilor 2002-2005 în sumă de 94961178,09 lei și a taxei de stat în sumă de 200000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 18 iulie 2011 acțiunea a fost admisă și a fost încasat de la SA „Termocom” în procedura planului în beneficiul SA „Moldovagaz” suma de 94961178,09 lei cu titlu de datorie pentru gazele naturale livrate în perioada anilor 2002-2005, taxa de stat în sumă de 200000 lei și dobânda de întârziere determinată conform art. 619 din Codul civil, dacă nu va executa hotărârea în termen de 90 zile de la data cînd aceasta a devenit definitivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2012 a fost admis apelul declarat de către SA „Termocom” în procedura planului, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 noiembrie 2012 acțiunea a fost admisă și a fost încasat de la SA „Termocom” în procedura planului în beneficiul SA „Moldovagaz” suma de 94961178,09 lei cu titlu de datorie pentru gazele naturale livrate în perioada anilor 2002-2005 și taxa de stat în sumă de 200000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2013 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către SA „Termocom” în procedura planului, fiindu-i acordat termen pentru achitarea taxei de stat în sumă de 35000 lei pînă la 17 aprilie 2013, ora 11.00.

La 15 aprilie 2013, SA „Termocom” în procedura planului a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel și restituirea pricinii în instanța de apel pentru judecarea apelului.

Recurentul SA „Termocom” în procedura planului, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece instanța de apel pripit a emis încheierea menționată, fără a fixa I-a zi a ședinței de judecată pentru a da posibilitate SA „Termocom” în procedura planului să prezinte dovada achitării taxei de stat sau să achite parțial taxa de stat, pentru a verifica și stabili starea economico-financiară a sa, a verifica starea de fapt la moment a sa – aflarea acestuia în procedura planului, a aprecia multilateral și multiaspectual toate aspectele, circumstanțele importante litigiului, cu emiterea încheierii corespunzătoare.

Susține că instanța de apel nu a luat în considerare decizia Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2010, în care a fost statuat că încetarea procesului de

insolvabilitate și derularea procedurii planului în continuare nu privează SA „Termocom” de beneficierea scutirilor acordate de art. 86 alin. (2) CPC, deoarece acest procedeu nu poate fi privit ca unul separat de întreg ansamblul instituției insolvabilității, fiind ca o modalitate de redresare a situației financiare și economice a debitorului, în scopul depășirii incapacității de plată.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele cauzei atestă că copia încheierii recurate a fost recepționată de către recurent la data de 09 aprilie 2013, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 141 vol.II).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 martie 2013 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

La caz, se stabilește că SA „Termocom” în procedura planului la depunerea cererii de apel împotriva hotărârii Rîșcani mun. Chișinău din 28 noiembrie 2012 urma să achite taxa de stat în sumă de 35000 lei, rezultând din faptul că litigiul în cauză este nepatrimonial, care însă nu a fost achitată.

La fel, este incontestabil și faptul că la depunerea cererii de apel, apelantul SA „Termocom” în procedura planului nu a solicitat nici scutirea de la plata taxei de stat, iar referirea recurentului la prevederile art. 86 alin.(2) CPC, precum că ar fi scutiți de plata taxei de stat instanța de recurs o consideră eronată.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, raportând la caz prevederile art. 368 alin. (1) CPC, instanța de apel întemeiat, cu referire și la prevederile art. 3 alin. (1) lit. e) și j) al Legii taxei de stat, a decis, prin încheierea din 01 martie 2013, de a nu da curs cererii de apel depusă de SA „Termocom” în procedura planului, acordându-i ultimului termen pentru lichidarea neajunsului și achitarea taxei de stat în sumă de 35000 lei.

Argumentele recurentului cu referire la faptul că SA „Termocom” fiind în procedura planului, urmează să plătească taxa de stat după examinarea cauzei, potrivit art. 86 alin.(2) CPC, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece prevederile art. 86 alin.(2) CPC, direct indică că, persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanță de judecată a acțiunilor de urmărire a creanțelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanțiilor

acordate, a tranzacțiilor încheiate și a actelor de transfer de proprietate, precum și la atacarea hotărârilor judecătorești pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii.

Astfel, din sensul normei citate rezultă că persoanele juridice în proces de insolabilitate nu achită taxa de stat la depunerea cererilor în instanțele de judecată doar în cazul când acțiunea civilă este inițiată de această întreprindere, însă la caz, SA „Termocom” are statut de pîrît și acțiunea nu este inițiată la cererea acesteia, prin urmare nu este scutită prin lege de plata taxei de stat la depunerea apelului, or, prevederile art. 86 alin.(2) CPC, fiind inaplicabile situației juridice din speță.

Nu pot fi reținute nici criticele recursului, cu referire la faptul că instanța de apel pripit a emis încheierea recurată, fără a fixa ședința de judecată pentru examinarea cererii de apel și pentru a da posibilitatea apelantului SA „Termocom” în procedura planului de a prezenta dovada achitării taxei de stat sau prezentarea dovezilor întru justificarea imposibilității sau posibilității achitării taxei de stat, deoarece prevederile art. 368 alin. (1) și (2) CPC își au puterea legală și necesită a fi aplicate la faza de primire a cererii și apel, respectiv până la pregătirea pricinii către dezbaterile judiciare, care este prevăzute de art. 370 CPC, mai mult că careva motive întemeiate în apelul depus de scutire de la plata taxei de stat nu au fost stabilite, iar cerere în acest sens recurentul n-a depus.

În asemenea împrejurări, nu au relevanță criticele formulate în recurs, pe motiv că se combat prin constatările expuse și contravin atât prevederilor normei de drept material, cât și de drept procedural.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2013.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Termocom”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Moldovagaz” împotriva Societății pe acțiuni „Termocom” în procedura planului și intervenientului accesoriu Consiliul municipal Chișinău cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva